

ket Synspunkt Lovforslaget maa ses, hvis dets Vedtagelse skal anbefales, er der ingen Dissens i Udvalget: intet af dets Medlemmer anser Statens finansielle Stilling for at være af den Betsaffenhed, at den skulde gjøre en ny Skattelov, der ikke er fri for isinesaldende Ulemper, tilraadelig, fordi den stiller i Udfigt en usikker Indtægt af 20,000 Rd. Selv et flygtigt Blik paa den danske Stats-husholdning maa føre til det Resultat, at en Sum af denne Størrelse ikke deri spiller en Rolle af den Betydning, at man for dens Tilvebringelse skulde gribe til en ny Skattelov.

Skal Loven derfor forsvares, maa det ikke være ved det Udbytte, den kan antages direkte at ville bringe Statskassen, men ved dens indirekte Virkninger paa vore Pengesforhold. Man har vel endnu ansørt nogle andre Grunde til Forsvar for Loven, men det synes ikke, at der fra Bedkommendes Side er lagt større Vægt derpaa, saa det i alt Fald kan være tilstrækkeligt at omtale dem i Korthed.

Der siges saaledes, at de omhandlede Pengeeffekter ere „vel egnede til at gjøres til Gjensstand for en taalelig Beskættning“. (Se Lovforslagets Motiver og flere Steder i de forte Forhandlinger.) Denne Sætning hviler paa et Skjøn og er saa ubestemt udtrykt, at den vanskelig lader sig imødegaa. Derfor man imidlertid ved Ordene „vel egnede“ til Beskættning forstaaer det, at Værdipapirer af den her omhandlede Art afgive et sikkert Skatteobjekt, hvor Kontrollen er let at føre og Omgaaelser eller Besvigelser vanskelige, da indeholder Sætningen en stor Feiltagelse. Men det er formentlig usornødent her at gaa udførligere ind derpaa, da denne Side af Sagen har været saa grundig behandlet, navnlig i Folkethinget, og Vanskelighederne i denne Retning saa haandgribelig-esterviste, at der sikkert nu ikke er Mange, der ville negte dem.

Der siges dernæst — ogsaa her citeres Lovforslagets Motiver — at „saadanne Papirer i flere fremmede Lande, saasom Storbritanien, Frankrig og Nederlandene, ere Stempelpligt undergivne“, og at der i den Omstændighed, at danske Statspapirer beskattes i hine fremmede Stater ligger en Dpfordring til ogsaa hos at kræve en Afgift af fremmede

Papirer. Vel har nu Finansministeren ved Sagens 1ste Behandling i Landstinget (Landstingstidenden Sp. 1926) udtalt, at Hensynet til en saadan Reciproцитet ikke for ham har været en Hovedgrund til Lovforslagets Fremkomst; men Ministeren tilføier, at Hensynet til fremmede Lande er slet for at gjøre opmærksom paa, „at den omhandlede Afgift er en Skat, der er saa godt som europæisk, og som er antagen i de vigtigste civiliserede Lande, der have et ordnet Skattevesen“. Efter hvad der har foreligget for Udvalget, maa her antages at være en Misforstaaelse tilstede, der er af væsentlig Betydning og derfor maa frentes. Det vilde have været meget onskeligt, om nogetige Oplysninger angaaende fremmede Landes Beskættning havde foreligget ved Ministeriets Foranstaltning; men da dette ikke er Tilfældet, maa man hehholde sig til, hvad der er fremkommet i Anledning af det i 1865 forelagte og det her omhandlede Lovforslag, navnlig til de som Bilag til denne Betænkning aftrykte Udtalelser af Grosserer-Societetets Komite og Folkethingets Forhandlinger, af hvilke det maa slutes, at det er saa langt fra, at en Skat som den foreslaaede er saa godt som europæisk og antagen i de vigtigste civiliserede Lande, der have et ordnet Skattevesen, at der neppe i noget andet Land findes en saadan Skat. Bore nærmeste Naboer mod Syd og Nord have den ikke, og det er for Danmarks Stilling paa Pengemarkedet af væsentlig Betydning; thi her kan der i alt Fald ikke være Tale om Reciproцитets Foranstaltninger fra vor Side; men de Stempelafgifter, der i det Mindste i England og Nederlandene maa erlægges, ere af hel anden Betsaffenhed og indskrænke sig i det Væsentlige til Afgifter af Laan, der optages i disse Lande. Et i England gjort Forsøg paa at gaa videre har efter den af Folkethingets Udvalg afgivne Betænkning hurtigt maattet opgives. — Ved en Beskættning som den her foreslaaede kommer det endelig, naar en Sammenligning skal opstilles, ikke blot an paa, hvad der rammes, men næsten i lige saa høj Grad, hvor stærkt der rammes. I denne Henseende skal det eksempelvis anføres, at det sidste danske femprocentis Laan i England er stemplet til Dært